

23^e Zondag door het jaar C
Ben Frie SJ

Een kerkgebouw als het onze vraagt goed beheer. Het gaat natuurlijk over geld, maar ook over de bouwkundige goedkeuring door de Monumentenwacht. Diverse instanties kijken over onze schouders mee of we het gebouw op de juiste manier in stand houden, zo niet, dan lopen we de subsidies mis die ons toekomen. Nu, we zitten hier goed: deze locatie maakt deel uit van het werelderfgoed van Unesco en dat geeft zelfs een streepje voor op andere kerken.

Als het bestuur zijn werk goed doet, maakt het beleid voor het hele kerkbedrijf. Zullen we onze opdracht in de binnenstad kunnen blijven waarmaken? En dan is niet alleen de vraag of we de torens overeind houden, maar ook of we onze godsdienst goed blijven verzorgen. Past onze belijdenis bij ons gebouw? Kunnen we ons deze geprivilegieerde positie blijven veroorloven? Hebben we gegronde bestaansredenen?

Als je Jezus wilt volgen, moet je goed tot je laten doordringen wat dat voor jou kan betekenen. Een levensbeslissing, een levenskeuze vraagt om planning. Kan ik dat waarmaken, kan ik het aan? Kan ik zo leven, kan ik het betalen? Kan ik alles weggeven? Jezus boeit mensen met zijn visie op het leven, maar maakt hen tegelijk duidelijk dat het niet zo eenvoudig is om Hem na te volgen. Zijn missie is veeleisend.

De uitspraak over het haten van familie, gezin en zelfs het eigen leven kan niet letterlijk verstaan worden. Jezus draagt ons op onze vijanden lief te hebben, en dan zou de opdracht om eigen bloed te haten wel heel tegenstrijdig zijn. Dat er in elke familie spanningen zijn en misschien wel haat, dat is iets anders, in ieder geval niet iets wat Jezus wil aanmoedigen. We moeten behalve onze familie ook onze vijanden liefhebben. En wat dan als je familie je afhoudt van de weg van Jezus? Of als je omgeving er een hekel aan heeft dat je godsdienstig bent? Zoveel is duidelijk: kiezen voor de leefwijze van Jezus kan soms leiden tot moeilijke beslissingen. Wat heb je ervoor over, maar ook: zullen anderen aanvaarden wat je kiest, geven ze je de ruimte, kunnen ze dat?

Kiezen voor Jezus betekent in de taal van Jezus' cultuur: alle andere mensen haten. Alles afkeuren wat anders is dan Jezus. Hij weet wat Hij vraagt: overleg eerst, als je voor Mij wilt kiezen, of je wel aan de eisen kunt beantwoorden. Anders zou je je in het openbaar kunnen uitgeven voor een christen, terwijl je leefwijze dat tegenspreekt. Dan sla je een figuur, want je bent niet geloofwaardig. En andere christenen zijn er ook niet blij mee. Je ondergraaft de toewijding van de anderen.

De eerste lezing reikt ons een paar rechtstreekse gedachten aan over de twijfelachtigheid van onze berekeningen. 'De gedachten der stervelingen zijn onzeker', staat er. 'We begrijpen amper de dingen van de wereld – hoe zouden we dan het hemelse verstaan?' Het kan dus heel goed zijn dat we onszelf overschatten, laat staan dat we ten volle zouden weten wat God van ons wil! Dat is onze noodvraag aan God, dat Hij te kennen geeft wat Hij van ons verwacht. Als wij dat zelf moeten zoeken, is succes immers niet verzekerd. Ons eigenbelang zit ons dwars, ongemerkt is dat voor ons belangrijker dan het belang van God. 'Wie zou uw wil kunnen kennen', staat er in het Bijbelse gebed om wijsheid, 'als Gij hem het inzicht niet geeft?'

Kun je je losmaken van al wat je bezit? Wij zijn in onze cultuur van welvaart en welzijn gewend geraakt aan het vanzelfsprekende van ons bezit. Nu veel dingen onder druk komen te staan zijn heel wat mensen gedwongen om zich los te maken van bezit, zelfs het weinige wat ze hadden. Je kunt niet meer zomaar over alles beschikken zoals je dat gewend was.

Gezwijge nog de ervaring van vluchtelingen en asielzoekers, die helemaal niets meer hebben.

'Wij begrijpen amper de dingen van de wereld, hoe kunnen we dan begrip krijgen voor wat God ermee wil? Wie zich met eenvoud van hart tot God wendt met al die bestaansonzekerheid, kan gaan begrijpen dat God de wereld anders ziet. Hij toonde ons de Mensenzoon, die alles gaf wat Hij had, ja, zijn eigen leven. Zouden wij dat kunnen?